САМОХОТНИК

ч. № 32-33

Р. III.

Дня 28. жовтня 1917.

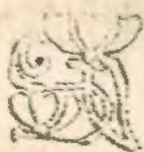

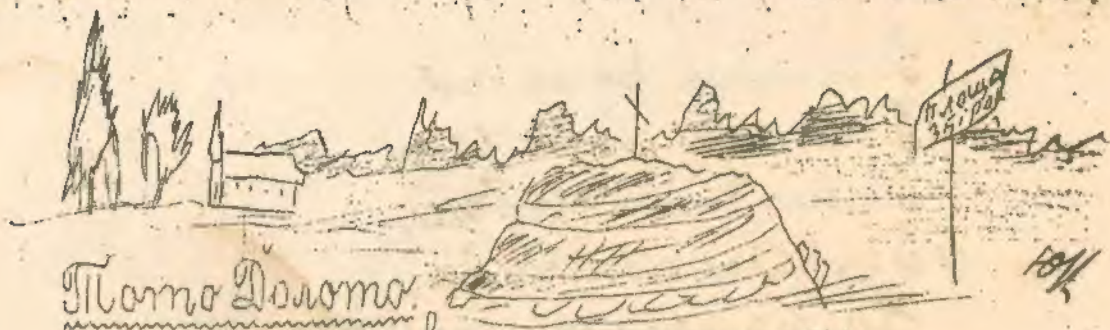

Ціна 50 сот.

В стужі вихрів мчесь в наш край
Вже знову осінь та сумна
І листом зжовклим стелить плай
І сірим небом світ вкрива.
Слотою тужить по весні
І горних краканням ворон
І будить думи в нас сумні,
В знесилля нас жене полон.
Та ні, та ні, та ні, та ні!
Знесилля нас не полонить,
Ми горем й болем всі стальні
Вже смуткам не дамось й на мить.
Ні крик ворон, ні вихрів свист,
Ні сірі хмари, ні слота,
Ні зв'ялий квіт, ні зжовклий лист
Вже смутку в нас не визива.
Ми ясним сміхом прожене́м
Усе понуре, все сумне —
Як ніч тікає перед днем,
Так сум одчай од нас втече...

Самохотник.

Тото Долото

Заклята могила

[Баляда]

Гень за Пісочною селом,
В Чернищю шлях де йде,
Стоїть широке багно,
Багно як світ старе.
А на багні здавен давна
Могила там стоїть.
Нескінчена стоїть вона
І в небо так глядить...
Про те чого могила та
Нескінчена є там,
Давний переказ повіда
Дивні дива нам:
У давну, давну давнину
[Ніхто не тямить літ!]
Завів був враг страшну війну

Розютений ввесь світ.
І сила лицарів тоді
Лягало в боротьбах,
І стали могили їм
На память при шляхах.
Тоді там, де багно тото,
Левада ще була,
Покрита вся трави ковром
І в квітах пестрих вся.
Пігмеїв рід де леваду взрів
Й забрав ся там як стій
Для своїх сильних лицарів
Могилу враз на ній.
Й росла могила у гору
І небес досягла
Та надійшов під цю пору
Там лиш його сила.
Він знав Пігмеїв не любив
Був ворогом все їх
І здавна завжди їх гонив
Й карав, де тільки міг.

Як тілько взяв могилу ту,
То зараз закричав:
„Лишіть роботу ту грішну,
Щоб Бог вас не карав!"
А як Тимеї його слів
Не слухали, попав
У страшно, страшно лютий гнів
И Тимеїв всїх проклав:
„Хай вся левада у багно
Змінить ся в сю мить,
Щоб вам могилу сю водно
Все сипати й не скінчить!"
І миттю вся левада ця
Змінила ся в багно
Й запала ся громада вся
У це багно на дно.
Й що ніч півні нім піють ще,
Вилазять із багна
Тимеї й сиплють, сиплють все
Могилу — та дарма!
Бо півні лиш запіють раз;

Багно вкриває всіх
Й не зоставля сліду для нас
З роботи тої їх...
Й за Пісочино селом,
В Чернищо шлях де йде
Стоїть широке багно,
Багно як світ старе.
А на багні з давен давна
Могила там стоїть,
Нескінчена стоїть вона
У в небо так глядить.

Відповідь

п. Чука на лист нашої редакції.

За ласкаві запросини спасибі! По можности відповім на всі питання. Перш усього не апелюйте будь ласка до моєї музи, бо я з нею давно розвів ся, ще по бани в Жидачеві

як мені одна міщанка щебетала „пане сот-
нику – а вас що..." Думаю, як може моя му-
за бути „сотниковою"? – дав їй коника і
відослав до Китаю студіювати републику.–

Ваші обави, що новому командантови
телефонів трудно буде все до купи стягнути,
тількою слушні. А то бач тому, що в нас що
20 людий – то самостійний відділ з командан-
том залежним тільки від Бога. То правда,
що вони всі мають зібратися коло Чортова,
але як ви хочете їх відвідати в свойім ха-
рактері – то по мойому звязати голову тасемко-
мало. Беріть на свою лепету 3 залізні [сталеві]
обручі і 8 міхів вати, бо инакше то вийде
з вас чистий фляк і баста!

Свинина річ! Як тітулувати тих панів!?
І ви ще питаєте!? Отже в розмові то кажіть:
„пане полковнику, отамане"; в службі при
звідках „пане сотнику," а як ви шукаєте со-
бі мороки, то кажіть на власне ризико
„пане поручник". Ви слово „поручник" [illegible]

руське на бансання виводжу: „спеальотію": по-
ручник" „поречник" а з цього „поруче" „порече".
Далі що / поруче це те саме, що „расіоком" супро-
ти цього поручник є лиший кін, що пасто коле.
Отже найвідповідніша назва для цього це
„конька". На це повинні всі згодити ся й я
ставлю цю назву команді до затвердження.

Чи присутність повстанців на фронті
збільшить бойову силу армії — зовсім зрозуміле.
Так ще 10 то нас 100 мало. А бити ся вони
вміють! Коли вчіплять ся, свій не свій — то б'ють.
Чеське перші авантюрники! Певно що всі спо-
кійніше ходимо й віддихаємо. Бай наші
команданти вже добре їх роблять і бить.

Які в нас відносини? У нас немає
ніяких відносин. Кожен хоче бути сам
собі командантом [самостійним]. Кожен
є за такою самостійною Вкраїною. Між со-
бою говоримо по стенографічному. Ось вам
приклад: іссс! Це значить страшне здиву-
вання, коли який само хотник одержить відпустку.

щщооо!??! значить зародок бунту, страшна жадоба тілесна, злоба etc. – решта йде на місто.

Хто навчив Вас говорити такі слова як „ідея". У нас ніхто того не розуміє. Правда, я сам пару раз як хтось ревів при оркестру „зойв" до тобі щось подібного. Ціле слово виглядало „а де "є"?! Будь ласка, мас. ніть мені ти „ідея" а „а де є"я все одно ти ні? Мені здає ся, що то все друге! О! Запал в нас є, страшний запал, але більше до Корчмі як до Пісочної.

Другим разом випрошу собі писати про такі річи як організація, реорганізація, дезорганізація... а також хочу знати, чемно Вам трутів, крови! В нас кожний має аспірації до трону. Навіть офіцирські песики аспірують на пса, жені "курочки... Словом все аспірує... Ніхто не є вдоволений – всі протестують проти всего [але по тихоньки] видно, кін кримінал руки не смісти просто.

Дійсно, що Вам причуло ся. Ви, видко трошечки нечуєте. При дорозі з Черниці до нас не будують ніяких криміналів, ані страшних мурів і напевно ніхто за Вами не кричав „Талер-гоф!" Там не будують, як Ви думаєте „Талер-гофу" — лиш стрілецьку могилу! А причулося Вам тому, що майстер при роботі, коли підносять якийсь камінь кричить: „хлопці-гоп!!" Гарантую словом свою гонору, що цілком спокійно можете далі туди спацерувати і ніхто Вас не замкне. Впрочім з-за того муру, то навіть курка вискочить нето Ви. А що він більшим не буде, повірте на моє слово! Поставлять ще камінців зо два і баста!

Над передостаннім запитом — мені вискакував мозок з голови. Що не думаю за „вишка"? Ага, Ви певно питаєте про „вишкі"? О!... там біда! Там брате „кольок" тьма тьменна... Ех з порядку зівсім здурів питаючи Ваш запит: „чи я вибираю вишку"? Що за біс думає?! Не вже Ви хочете мну вишк-

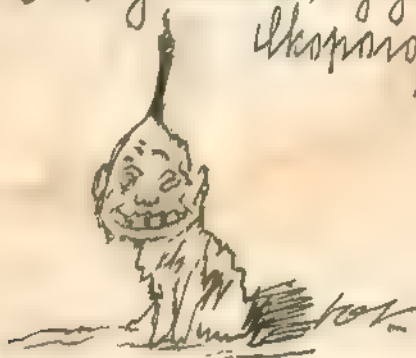
ку тримати? – Витримати, хм, не знаю все залежить! Моя рада така: Виквартесь до вел-найстаршого, подайте йому проєкт будови криниці 999 м під землею з віконцем малесеньким, щоби й просо не перелітало, кажіть редакторові а вінить ся за учительство, маєте радити ся сам, де настала тріскач, обмийте свою комнату бороду, скиньте цвікри, напротам нам і їдіть з ніною як до Зруча до Брострасії – то може все піде гаразд!

Інакше – то беріть сама в "вісці" ідіть на "вишку" і з відтам скачіть просто в вод бо інше не витримаєте!

Про пасічку другим разом, бо се ще: як знаєте від деяка буда заміщен.

Щирого аванцу

Вам нук.–

Мрії та дійсність...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Так [illegible] і [illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Його мучить знов задуха,
Той біль грудний.
Тільки справжній: хто вайка
Байдуже сидить,
Темноти: мов з перед віка
Та усе шепоче. . .
Він приймав страшного суду,
Вже вічний враз рій,
Відповідні зустрінуть бурю
Та іде мов в сні.
Він бачить братство з заду
Він нище веде,
Хто [illegible] [illegible] нагу.
На свою нуду.
Він і напрям весь закликав
Брата — Тиша,
Своїм кличем відкликав:
Вперед — за рідним!
Він бачив нове перед ним
Мікаровський малір,
Він у вінках ... охай

Так коротний зір.
А комісія: „Мій панцьо,
Цього не вадить,
Підеш в вишкіл новобранців
Вперед учить!"
З тугою усею йде на муку
Нещасний Кома!
Менше буде в нові муку!"
Лікарь вповіда:
„Ой, нелегко вам зловиться
Хитрий Кома з рук!"
А мимо в двері, гудом треться
Іноземецький Жук.
„Чом такої журби, дядьке?"
Лікарь вмить пита.
„Як йду в спеку, щось дуже..."
Жук відповіда.
„Що за смішних забирали
Воєнний нам час!"
„Так ви мене оминали
Прибули вже враз!"

Отамана [illegible] [illegible] [illegible]
Кошовий [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Кошовий знай
[illegible]
З-Коше [illegible]
Тільки один [illegible]
Славний мій [illegible]
Хоч в високих [illegible]
Лікарь наче Кант,
Вперся: зір [illegible]
Шило не на [illegible]
Що не бачить він нічого,
Нічого крім [illegible].

Із тютюневої кризи.

Догадав ся.

— Знаєш, ти добрий хлопець!

— Ет, дай спокій, а маю тютюн тільки для себе.

Не повело ся.

У. С. С., що дуже хоче курити, а не має тютюну, звертає ся до товаришів:

— Маю знаменитих паперцї. Можу служити товаришам.

Коли ніхто не обзиває ся, він каже з здивуванням:

— Ов, ніхто не хоче спробувати моїх паперцї.

Стрілець і Сруль.

Чи на диво чи на чудо,
Господь його знає,
Стрілець Сруля у ровах тень
В полї зустрічає.
Зараз і питає в Сруля:
[Дивно йому стало!]
„Чом наших повно в полї",
А ваших так мало?"
„Ну, щож в тому а дивного
Сруль відповідає
„Бой бити ся, мити ся
Еврей краще знає.
То вам крісом на ворога
Треба виступати,

А нам знову молитвою
Вам допомагати.
Коли разом так ворога
В війні переможем
То ми з вами добре жити
В мирі разом зможем."
„Правда, правда! — стрілець [каже —
„Будемо любитись,
Тільки йди лень в Палестину
Всї за нас молитись."

сам собою не Руданський

Стрілецька логіка.

Стрілець у розгарі суперечки, до другого стрільця: „Коли говориш, то мовчи!

Новинки.

— „Ой не ходи Грицю на вечерниці"! У містечку Ж. відбула ся вистава славнозвісної штуки під з. „Ой не ходи Грицю на вечерниці". По вечерницях була забава з танцями і з буфетом. І вистава й забава вдали ся як звичайно у нас. На вечерницях був і ст. Гриць. Бавив ся до білого ранку, а рано сів на фіакра та погнав що сили до табору. Не диво, бож там мав бути „інспіцирунок". Коли приїхав на майдан, стрілецтво стояло вже в лавах а перед ним стояв „той, що приїхав на інспіцирунок". Перші слова, що їм він

привітав от Гриця, тай були: [як плещуть злоб-
ні язики] „Ой не ходи Грицю на вечерниці." —
— Навернена схизматичка. Св. Юрій святкує тепер
небуденну побіду! Ось пастиреві доброму еп. Гри-
горію вдало ся привернути на лоно католицизму
заблуджену овечку. Вона пастирю тим більша
що ця овечка находила ся вже навіть по-
кущій єдинобожія та поклоняти ся Дажь-
богові, Перунові, Велесові, Морені й Ладі та
иншим видуманим злого духа. Задумувала
вже навіть будувати їм храми та ставити
статуї. Пастир добрий осягнув що побіду пр-
и помочі красного пола. Духом божим натхне-
ний сказав він слова св. апостола: „Жена
за прилінить ся к мужу своєму і будеть
одна плоть і дух один!" І стало ся так.
Пастир добрий задумав благословенством
своїм увільнити ввесь красний пол від рої
іновірок, а в наверненої овечки заловити ста-
тую св. Йосафата Кунцевича до катедри в Станиславові.

———·———

— <u>Справлення похибок</u>. Цей, що закляв мошку, прокляв мабуть і отсе число „Самохотника". Бо ось в самій „Заклятій мошці" мусять читачі справити оці місця на стр. 5. вірш 5 з дол. має бути: „Й що ніч під півні піють ще". А в вірші „Перегляд" стор. 13 [„Фатальне число] вірш 2. з дол. має бути: „Цей на ухо чує глухо" а в вірш. 7. з дол. „Більш щемить в душі."

Незабаром появиться „ЧЕРВОНА КАЛИНА" збірник У.С.С. вип. I під ред. М. Угрина-Безгрішного. Багато ілюстрований.

Ціна 3 К **99 сот.**

замовляти в редактора Кіш У.С.С. Етапп. 445

Редакція: одного — Видавництво: двох.